



**საქართველოს უზენაესი სასამართლო
განჩინება
საქართველოს სახელით**

№131-19

23 აპრილი, 2019

წელი

კ----- ლ----, 131-19

ქ. თბილისი

**საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**

**გიორგი შავლიაშვილი (თავმჯდომარე)
ბესარიონ ალავიძე, პაატა ქათამაძე**

სხდომის მდივან – კონსტანტინე თოდრიას

პროკურორ - ირაკლი ყვავაძის

ადვოკატ - მ---- ს-----ის

მონაწილეობით განიხილა მსჯავრდებულ ლ---- კ-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ---- ს-----ის საკასაციო საჩივარი თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 25 თებერვლის განჩინებაზე.

აღწერილობითი ნაწილი:

1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2010 წლის 28 დეკემბრის განაჩენით ლ---
- კ-----, – დაბადებული 1--- წელს, – დაუსწრებლად იქნა ცნობილი დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მიესაჯა 4 წლითა და 3 თვით თავისუფლების აღკვეთა; მასვე დამატებით სასჯელად დაეკისრა ჯარიმა – 3000 ლარი.

2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 25 თებერვლის განჩინებით მსჯავრდებულ ლ---- კ-----ს მიმართ გავრცელდა „ამნისტიის შესახებ“

საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონი, კერძოდ: ერთი მესამედით შეუმცირდა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით შეფარდებული სასჯელი და მოსახდელად დარჩა თავისუფლების აღკვეთა 2 წლითა და 10 თვით; მასვე დამატებით სასჯელად დაეკისრა ჯარიმა – 3000 ლარი. განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩა უცვლელად.

3. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2013 წლის 25 თებერვლის განჩინების თაობაზე მსჯავრდებულ ლ--- კ-----ს ინტერესების დამცველმა, ადვოკატმა მ----- ს-----მა საჩივრით მომართა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატას. ადვოკატი ითხოვს განჩინებაში ცვლილების შეტანას, ლ--- კ-----ს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და დანიშნული სასჯელის მოხდისაგან სრულად განთავისუფლებას, დაზარალებულ ნ----- ნ-----ს პოზიციის გათვალისწინებით.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

1. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა საჩივრის საფუძვლიანობა და მიაჩნია, რომ საჩივარი უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებულ განჩინებაში უნდა შევიდეს ცვლილება შემდეგ გარემოებათა გამო:

2. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-11 მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, უნდა გათავისუფლდეს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისა და სასჯელისაგან პირი, რომელმაც ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული, თუ ყველა დაზარალებული ან მისი უფლებამონაცვლე ამ კანონის გამოყენებისას გამოძიების ან სასამართლოს წინაშე თანხმობას განაცხადებს, რომ ამ პირზე გავრცელდეს ამ კანონით გათვალისწინებული ამნისტია.

3. შესაბამისად, მსჯავრდებული ლ--- კ----- უნდა გათავისუფლდეს საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული სასჯელისგან, ვინაიდან წარმოდგენილია დაზარალებულ ნ----- ნ-----ს ნოტარიულად დამოწმებული განცხადება, რომლის მიხედვითაც, იგი თანახმაა, მსჯავრდებულ ლ--- კ-----ს მიმართ გავრცელდეს კანონით გათვალისწინებული შეღავათები.

4. ზემოაღნიშნული კანონის მოქმედება არ ვრცელდება სასჯელის სახით შეფარდებულ/აღსრულებულ ჯარიმაზე.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საკასაციო პალატამ იხელმძღვანელა „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012

წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-11 მუხლით და

დაადგინა:

1. მსჯავრდებულ ლ---- კ-----ს ინტერესების დამცველის, ადვოკატ მ---- ს-----
-----ის საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდეს.
2. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის
2013 წლის 25 თებერვლის განჩინებაში შევიდეს ცვლილება:
3. „ამნისტიის შესახებ“ საქართველოს 2012 წლის 28 დეკემბრის კანონის მე-11
მუხლის თანახმად, მსჯავრდებული ლ---- კ----- გათავისუფლდეს თბილისის
საქალაქო სასამართლოს 2010 წლის 28 დეკემბრის განაჩენით საქართველოს
სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით თავისუფლების აღკვეთის
სახით დანიშნული სასჯელისგან.
4. გასაჩივრებული განჩინება სხვა ნაწილში დარჩეს უცვლელად.
5. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

გ. შავლიაშვილი

მოსამართლეები:

ბ. ალავიძე

პ. ქათამაძე